

— Що си тжй натжжен, кумчо? — попитала го тя.
 — Ех кума, царя ми зададе три гатанки. Срок е дал три дни... Чудя се как да ги отгатна.

— Я ми ги кажи!

— Пжрвата е: шо е на света най-бжрзо и силно?

— Брей, че гатанка... Мжж ми има кобила, от нея няма по бжрза на света. А ако я удари с камшик, заек догонва.

— Втората гатанка е: шо е най-тлжсто?

— Миналата година отхранихме един шопар*); такжв тлжст стана, че на крака не можеше да се джржи, — рекла кумата.

— А шо е най-сладко?

— Най-сладка ми е храната, — рекла кумата.

— Благодаря кума, благодаря, ти ме спаси, — рекжл богатия.

А бедният отишел у дома си посжрнал и изплашен. Срещнала го седемгодишната му джщеря. Тя го запитала:

— Защо си тжй наскжрбен, татко?

— Остави се, — отговорил той, — царя ми зададе три гатанки; додето сжм жив не мога да ги отгада.

— Я ми ги кажи!

— Ето ги миличка: шо е на света най-бжрзо и силно; шо е най-тлжсто и шо е най-сладко.

— Иди, татко, иди и кажи на царя: най-бжрз и силен е човешкият ум — дето помисли, там стига. Най-тлжста — земята — шо и да посееш — изхранва го. Най-сладжк е сжня — от сжня няма по-сладко, — казала джщеря му.

На четвјртия ден отишли при царят и двамата другари. И двамата казали отговорите на гатанките. Царя се много зачудил и попитал бедния:

— Кой те научи да дадеш тия отговори?

— Царю честити, — казал бедния, — аз имам седем-годишна джщеря, тя ме научи.

— Като е толкоз умна тя, ето занеси ѝ тоя копринен конец и нека ми изтжче от него до утре една кжрпа, — казал царят и дал конца на бедният баша.

Той взел конца, отишел дома си наскжрбен и тжжен.

*) Шопар — едра мжжа свиня.